

La însămînat pe ultimele suprafețe la I.A.S. Vaslui, ferma Crasna

ÎN PAG. A 2-A: OBOSEALA REPORTAJULUI A STERILIZAT PROZA?

ÎN PAG. A 5-A: INCENDIUL DIN BAKER STREET

ÎN PAG. A 7-A: SPORT

DRAMA UNUI IDOL (I) Corespondență specială din Brazilia pentru „Știința tineretului” despre celebrul jucător Garincha

Porțile de Fier. ZIUA 1300

Înainte de a deveni steaua cu cea mai intensă strălucire pe harta energetică a țării, Porțile de Fier sînt „porțile” a două mari confruntări de energii, așezate față-n față: OMUL ȘI DUNĂREA. Dacă cea de a doua — energia Dunării — pare că este imperceptibilă la simpla privire de pe mal, prima — 4000 de constructori — se prezintă într-un permanent asalt asupra Dunării. Fiecare centimetru înaintat înspre firul fluviului, fiecare viaduct sau tunel întins pe noile cîi de comunicație se înscrie ca o semnătură cu litere săpate în memoria veacurilor. În „scărta de aur” a șantierului se află pagini — momente de adevărată epopee în lupta pentru adunarea herghelilor de kilowați — care se cer încercuie cu roșu.

7 septembrie 1964: inaugurarea lucrărilor pe șantierul prezentat succint „cea mai eficientă amenajare hidroenergetică din lume”, hidrocentrala de pe Dunăre ca „tribun” cu o producție anuală de 5 miliarde kilowați oră — cu mai mult decît aduc în sistemul național, la un loc, toate hidrocentralele de pe râurile interne ale României etc.

8 mai 1966: prima mare realizare, închiderea batar-doului.

15 iulie 1966: începerea betonării la ecluză — primul dintre obiectivele

GH. FECIORU

(Continuare în pag. a V-a)

Perspectivă... nu numai fotografică

Foto: EMIL GOIOCARU

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5866 | 8 PAGINI — 30 BANI | SÎMBĂTĂ 30 MARTIE 1968

ACCESIBILITATEA

PUNCTE DE VEDERE

Nu o dată cititorii literaturii contemporane, străină dar și românească, întîmpină dificultăți în înțelegerea adevărată a operelor, ba uneori manifestă neîncredere în creația ale cărei sensuri le scapă. Există mai multe atitudini față de aceste dificultăți reale sau numai imaginare. Unii dovedesc perseverență și reiau lectura, alții resping creația dificilă, pentru ca să existe și tendința negării valorii în unele cazuri.

Între atît de diferite atitudini există, firește, un echilibru necesar. Nedumeririle, întrebările, discuțiile se produc în jurul ACCESIBILITĂȚII ȘI INACCESIBILITĂȚII. Cititorii perseverenți și moderați nu se grăbesc să facă gestul decisiv al respingerii oricărei creații dificile ori pe care n-o înțeleg. Ei ne întrebă: Ce este accesibilitatea aceasta și cum se leagă ea de valoarea unei opere? Cînd și cum apare mimarea dificultății, deci simpla impostură? Există cu adevărat creații inaccesibile?

În jurul acestor întrebări ziarul va publica începînd cu numărul de față puncte de vedere ale unor critici și istorici literari, esteticieni și scriitori, ale cititorilor

ÎN PAGINA A 3 - A RĂSPUND: ION PASCADI • ADRIAN MARINO

Muzeul județean Sf. Gheorghe

BIOGRAFIILE JUDEȚELOR

COVASNA CINCI MII DE IZVOARE

CITIȚI REPORTAJUL NOSTRU ÎN PAGINA A 5 - A

ÎN ERA ȘTIINȚEI ȘI INDUSTRIALIZĂRII CRESC MAI MULT CA ORICÎND

EXIGENȚELE EDUCAȚIEI TEHNICE

Radio-amatorul, chimistul amator, fizicianul amator și tehnicianul sau lăcătușul amator de azi sînt cei care mîine vor duce destinele industrializării pe cele mai înalte culmi ale științei și productivității.

- CINE ȘI CUM SE OCUPĂ DE EDUCAȚIA TEHNICĂ A TINERETULUI?
• CE ACȚIUNI CONCRETE SE REALIZEAZĂ ÎN ACEASTĂ DIRECȚIE PENTRU DEZVOLTAREA EDUCAȚIEI TEHNICE LA TINERI ÎNCA DE LA VÎRSTA COPILĂRIEI?

Iată întrebările cărora vom încerca să le dăm răspuns în rîndurile ce urmează.

O simplă privire asupra oricăror statistici privind România socialistă demonstrează ponderea covârșitoare pe care tehnica, știința, industria, o are în viața economică a țării. E firesc de aceea să spunem că cea mai mare parte dintre școlarii de azi vor pași mîine în fabrici și uzine.

„Am îndrăgît electronica pe cînd eram copil — ne declară maestrul Marin Boroiu de la Uzinele „Electronica” — șeful secției televizore, — am devenit radioamator cînd aveam 12 ani și am fost fascinat de primul meu radio-receptor cu galenă. Cînd am intrat în școala tehnică de radio, știam deja să construiesc aparate complicate. Așa se face că meseria o primdeam mai repede decît alți co-

legi iar acum, în munca pe care o îndeplinesc, stagiul de radioamator rodeste înzecat”.

Marin Boroiu a ajuns în anul copilăriei la pasăunea pentru electronică într-un mod cu totul întîmplător și era singurul radioamator din clasa sa. Poate însă că între timp situația s-a mai schimbat. Ne-am început de aceea ancheta printre elevii claselor V—VIII de la Școala nr. 150 din București. Iată rezultatele: în clasa a V-a, 25 școlari nu au nici un fel de preocupare tehnică; 7 da; în clasa a VI-a, 22 nu, 4 da; în clasa a VII-a 24 nu, 8 da; în clasa a VIII-a 17 nu, 11 da. Deci, din 118 școlari între 12—15 ani numai 30 se ocupă în timpul liber cu micul construct, experiențe de fizică sau chimie.

Din cei 118 școlari care își mărturisesc lipsa de pasiune pentru tehnică, aproape jumătate își ocupă timpul liber cu activitățile sportive, iar cealaltă jumătate în cadrul cercurilor artistice. Aceiași sondaj l-am realizat și la Liceul „Gh. Lazăr” în clasa a VIII-a, 22 școlari n-au pasiuni tehnice și numai 2 o mărturisesc în clasa a IX-a 33 elevi au spus nu, iar 2 da. În clasa a X-a — 38 nu, 7 da. În clasa a IX-a B 22 nu, 11 da. În clasa a XI-a A, alcătuită numai din elevi, răspunsul a fost un foarte categoric nu (Argumentat prin: „nu-mi voi alege o profesie tehnică”). Făcînd totalul la un număr de 173 tineri anchetați (dintre care majoritatea se află în preajma alegerii profesiei) numai 32 manifestă interes pentru „meseria” amatoricească, iar 141 exclamă un NU atît de ritos ca și cum ar fi întrebăți dacă... țurii!

AT. TOMA V. RABES

(Continuare în pag. a III-a)

ÎN PAG. A 4-A: INTERVIU LA CEREREA CITITORILOR

RĂSPUND: — acad. E. CARAFOLI — acad. VICTOR EFTIMIU — scriitorul ION HOBANA

Linii de fugă în Piața Chibrit din Capitală

Foto: O. PLECAN

GÎNDIREA CREATOARE NU ARE LIMITĂ DE VÎRSTĂ

Ne-am obișnuit ca în limbaj curent să-i numim pe urmașii „Născocitorului” lui Tudor Arghezi, inovatori — și cuvîntul pare banal, inexpressiv de atîta uzură. Totuși prin conținutul său, cuvîntul rivalizează cu termenii-cheie ai unei epoci, ai unei societăți. Pentru că inovatorii, acești entuziaști care-și pun energia, iscusința, pasiunea în slujba noului sînt specifici societății noastre, condițiilor create pentru promovarea gândirii îndrăznețe.

Una din problemele cele mai dezbătute ale mișcării de inovatori este vîrsta propice gândirii creatoare, a rezolvării proceselor complexe pe care le pune producția. Aparent, această vîrstă ar fi tinerețea — perioada marilor elanuri, a căutărilor febrile, a încrederii și a îndrăzneții de a gândi dincolo de tiparele admisi-

O părere generalizată este aceea conform căreia pentru a deveni inovator trebuie să ai o vechime în producție care să permită datorită stabilității la locul de muncă, o maturitate și o cunoaștere mai profundă a

problemelor curente ale activității zilnice. Inovatorii cei mai numeroși sînt între muncitorii care au peste 10 ani vechime, pentru care meseria nu mai are secrete, care au o viziune de ansamblu asupra proceselor tehnologice cu care intră în legătură.

— Cred că inovațiile, soluțiile mai economice pe care le găsesc oamenii în procesul muncii, nu au nevoie să aștepte o maturiza-

re sau învechire a muncitorului în uzină — spunea ing. Sorin Condescu. Pentru noi, inginerii, vechimea în uzină înseamnă câștigul unei experiențe practice dar în același timp pierderea unor cunoștințe teoretice de care inovatorii care urmează absolvirii facultății sînt cei mai favorabili, și anii în care contactul cu producția ne interesează în cea mai mare măsură.

— Ideile se nasc în timpul producției și cred că orice muncitor sau inginer interesat efectiv de munca sa poate „descoperi” o soluție care să-l ajute, să reducă efortul în favoarea productivității.

Impună cu ing. Florin Aldea, ing. Condescu a experimentat în laboratorul uzinei un dispozitiv pentru presa mecanică dirijat cu celule fotoelectronice. Productiv-

GALINA BĂDULESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

Ritmul însămîntărilor s-a intensificat

Datele cu privire la desfășurarea lucrărilor agricole de primăvară primite la Consiliul Superior al Agriculturii arată că ritmul însămîntărilor a fost intensificat. Ca urmare, au fost însămîntate pînă la 28 martie, în total, 1 126 000 ha cu 270 000 ha mai mult decît la aceeași dată a anului trecut. Pînă în prezent, mazărea a fost însămîntată în proporție de 96 la sută. Sfecla de zahăr 74 la sută, floarea-soarelui 70 la sută, cartofii timpurii și de vară 53 la sută, iar legumele ce se însămîntează în această perioadă, 79 la sută. În multe județe, semănatul mazării, sfecele de zahăr și plantelor de nutreț, s-a terminat. La Consiliul Superior al Agriculturii se apreciază că ritmul de desfășurare a muncii trebuie în continuare sporit pentru ca fiecare lucrare agricolă să fie executată la vreme.

Reportajul a fost multă vreme obiectivul numărului 1 al criticii literare. Se scria reportaj, se discuta despre reportaj, se deosebea reportajul monografic de reportajul eseu etc., scriitorii sau reporterii plecau în documentare. Cert este că reportajul avea un rol de prim ordin în mișcarea noastră literară. El beneficia de experiența prestigioasă a reportajului dinaintea de ultimul război mondial care atasea cu vehemență sectoare ale vieții necunoscute în literatură. Reportajele lui Geo Bogza au devenit etalonul atitudinii angajate a repor-

Oboseala reportajului a sterilizat proza?

terului. Calitatea reportajelor sale înscrisu reportaj, specialesale considerat altădată de un critic ca Ibrăileanu în afara literaturii, în rindul scrierilor cu drepturi egale celor ale navelor, romanului, dramei. *Cartea Oltului*, *Tara de Fieră*, *Oameni și cărbuni în Valea Jiului*, *Moartea lui Iacob Onisie*, reportajele despre petrol ale aceluiași, încetățeneau reportajul ca specie ce nu poate fi ocolită de critică. Recent, un alt gazetar de elită, al campaniilor de presă care trimisese în public reportajele lui Geo Bogza, Miron Radu Paraschivescu, prestigios colaborator al presei de stînga, în deosebi al *Căminului liber* și-a adunat într-un volum *Drumuri și răspîntii*, reportajele scrise în perioada anilor 1930-1940, oferind scriitorului de azi un alt exemplu de conștiință angajată. Trăgîndu-și seva din acest filon inițial a apărut o întreagă pleiadă de scriitori — reporteri care s-au inspirat — condiția esențială a reportajului — din realitatea imediată. Petru Vintilă, Traian Coșovei, Radu Cosașu, V. Nicorovici, Ion Grigorescu, Pop Simion, Faul Anghel, Ilie Furcariu, Eugen Darbu, Al. I. Ghilii, Traian Filip etc. au scris pagini sugestive despre anii construcției socialiste. *Acolo unde tîntul miroase a petrol*, *Harpe și ape*, *Paralela 45*, *Arpegii la Street*, *Victoria de la Oltina* sînt cărți în care pot fi regăsite aspecte și conflicte specifice ultimilor ani din dezvoltarea unor vecchi și frecvenente orașe, țiguri și sate. Reportajul a însoțit literatura adevărată lîndu-și-o înainte, procurîndu-și de multe ori substanța viitoare.

O proză cu problematică interesantă s-a născut din această acumulare de date. Trezind de la reportaj la navelă sau roman atît Petru Vintilă cît și Nicolae Tico, Radu Cosașu sau Pop Simion au avut avantajul contactului cu un material de viață încărcat de semnificații, proza lor clădită pe experiența reportajului fiind vie de alt timp cît purta un viu contact cu febrilitatea acestuia.

A fost de vină și o rea înțelegere a materiei de inspirație, dificultatea asupra căreia criticul C. Călinescu atrăsese atenția în fața de război. Reportajul, prin definiția profesională, are o indiscutabilă superioritate: aceea de a fi primul acolo unde realitatea își dezvăluie punctele sale nodale, superioritate care poartă în sine însăși și dezavantajul superficialității. Atenția distribuită a reporterului nu mai are de multe ori profunzime. Selecția capătă o însemnătate enormă în ofensiva pentru o literatură reportericească de odaltă cîci o selecție proastă oricît talent s-ar consuma ulterior dîă o realizare plată sau fadă. Mentalitatea de reporter poate genera deci o proză, ne atrăgînd atenția G. Călinescu, aservită prea mult factorilor și mai puțin semnificațiilor. Gazetarul descoperă zone umane inedite, sau decupează momente de mare tensiune, fără a le descoperi și sensul interior. Atracția spre medii senzationale, periferice sau spre evenimentele cruciale promovase o literatură a-

bundență înaintea ultimului război mondial pe care criticul o consideră încă înaptă să se constituie într-o valoare literară certă. Din cauza superficialității ea avea și carența de a informa neesențial.

Anunțăm aceste observații pentru că în trecerea de după război a reporterilor la literatura propriuzisă s-a observat aceeași eroare a nedetășării de fafte, a unei incapacități de a ordona materia pe coordonate care să fie altceva decît rețete. Din această cauză critica a îndreptat împotriva reportajului o vehemență și ne-

1958. O rămîneră în urmă cu zece ani a prozei, atunci cînd se trăiește într-o accelerație și tensiune proprie unei munci constructive cu termene fixate prin plan, înseamnă foarte mult.

Prozatori de prim plan rîmîn în urma realității deși și pricepere și talentul și recomandă a fi pionierii unor cărți de proză care să abordeze temeri aspecte ale realității noastre.

O literatură care să încerce epuizarea marelui număr de teme oferite de succesele și dificultățile zilnice în toate domeniile de activitate nu avem.

Mai mult, analizînd peisajul actual al prozei se poate ușor observa că a apărut chiar o literatură a refugului în zone unde conflictul nici nu poate fi conceput. Ea e scrisă mai ales de tineri care abordează și modalități de expresie noi, modalități care nu salvează însă anacronismul de fond al frazei celor mai mulți dintre ei. O literatură a evaziunii în spațiile care oferă o iluzorie abandonare de sine (lumea visului, a copilăriei, a mahalalei romantice, a satelor arhaice etc.) și-a făcut loc, încurajat de existența citorva opere anterioare frecvent recomandate deși n-au decît vași coeficienți de actualitate. A recomandă cu insistență tinerilor prozatori drept model citorva opere contemporane care conțin prin generalitatea lor un procent ridicat de inactualitate prin predelecia unor medii spectaculos-analitice sau a unor autori care tind să se specializeze, explozînd pitorrele unei epoci de mult decadente, este, desigur, o greșală.

O revitalizez, în aceste condiții, a reportajului în funcțiile sale plene ar ajuta, credem, și procesul de orientare a prozei spre problemele actualității.

M. UNGHEANU

CINEMATOGRAFE

- BELA: Patria — orele 10; 12,30; 16,15; 18,45; 21,15.
- HOKUS-POKUS: Victoria — orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45. Grivița — orele 9; 11,15; 14; 18,30; 21.
- CU TOATĂ VITEZA, INAINTE: Modern — orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45. Lumina — orele 8,45; 10,30; 18,45; 20,45.
- TOM ȘI JERRY: Capitol — orele 9,15; 11,15; NOAPTEA NUNȚII ÎN PLOAIE: — orele 13,30; 16; 18,30; 21.
- S.U.E.U., ȘI CEILALȚI: Republica — orele 9; 11,30; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15.
- PENTRU CITIVA DOLARI ÎN PLUS: Luceafărul — orele 9,15; 12; 15,15; 18; 20,45. Festival — orele 9; 12; 15; 18; 21.
- Feroviar — orele 8; 10,30; 13,15; 15,45; 18,30; 21,15. Excelsior — orele 9,30; 12; 14,45; 17,30; 20. Melodia — orele 9,30; 12,30; 15,15; 18; 20,45.
- EROII DE LA TELEMARK: Aurora — orele 9,30; 12; 15; 17,45; 20,30. Flamura — orele 8,15; 10,45; 13,15; 15,45; 18,15; 20,30.
- DOCTOR AU MĂ DOARE: Central — orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,30.
- AM ÎNTILNIT TIGANI FERICIT: Flacăra — orele 15,30; 18; 20,30.
- LEUL AFRICAN: Timpu! Noi — orele 9; 10,30; 12,15; 14; 15,45; 17,30; 19,15; 21. Dolina — orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
- O SUTĂ UNU DALMATIENI: Union — orele 10; 15,30; 18; 20,30.
- DOUA BILETE LA MATINEU: Floreasca — orele 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
- MUZICANTUL: București — orele 10; 15,30; 18; 20,30.
- CIND TU NU ESTI: Dacia — orele 8,30; 10,30; 18,45; 21.
- BLESTEMUL RUBINULUI NEGRU: Bucegi — orele 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30. Drumul Sării — orele 10; 15; 17,30; 20.
- CARETA VERDE: Unirea — orele 11; 16; 18,15; 20,30.
- VALETUL DE PICĂ: Lira — orele 15,30; 18; 20,30. Vitan — orele 10; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.

La cinematograful Patria din Capitală

VIZIONAȚI filmul în culori, pe ecran panoramic

Scenariul și regia: Stanislav Rostofki după „Un erou al timpului nostru” de M. Lermontov.

cu: Silvia Berova, Vladimir Iașov, Alexei Cernov.

HARALAMB ZINCĂ

OCHI doctorului KING

— ROMAN —

REZUMAT

Mihai Miroiu, vameș în portul Constanța, sosește în București pentru a-și petrece concediul. Se instalează în casa mătușei sale, Eufrosina Bănescu. Intimpiațor, i se oferă prilejul de a cunoaște pe Virginia Munteanu — funcționară la Direcția Valutară a Băncii Naționale — de care se îndrăgostește. Intr-una din zile, Mihai Miroiu dispăre în chip misterios. Căzuț l se încredințează în mâinile tânărului medic Liviu Roman. Acesta, după studierea dosarului, se deplasează la domiciliul Eufrosinei Bănescu.

Constanta și că, de mai bine de zece zile, plecase în concediu la București.

„E în concediu omu’? gîndi Roman, s-a despărțit de iubita sa, și s-a îndrăgostit de o altă femeie... dispăre apoi, fără veste...”

Zări într-un colț, pe o etajeră, ventilatorul. Stătea nefolositor. Îl puse în mișcare și paletete sale prînsesă să se rotească în viteză. Îl luă de la locu său și-l apropie de față; parcă se mai răcorise un pic. „Scrierile nu sînt date...” n-au fost trimise prin poștă, merse el cu presupunerea mal departe. Nefectierii îi spune Luiza... Luiza și mai cum?... E clar, omu’ n-a intenționat într-un cuvînt, e în concediu și petrece...”

Își plimbă ventilatorul pe la subsuori, se descheie la bluză și cînd se sătură de atîta „ventilație” îl puse înapoi de unde-l luase. Plicetis și toropit, se apucă s-o caute la telefon pe Virginia Munteanu. În sfîrșit, o găsi la serviciu. După ce se recomandă, Roman o anunță că ar dori să stea de vorbă cu dînsa în legătură cu declarația depusă la secția a 4-a miliție.

„La ce oră?” întrebă femeia. „La ora care vă convine”, răspunde el, plăcut impresionat de vocea ei hotărîtă. „La ora 19”. „La dumneavoastră acasă” propuse Roman. „Știi unde?” „Atî indicat adresa în declarație”. „Exact, vă aștept”. „La vedere!”

Un timp rămăne în picioare, nemiscat lîngă birou, în bălăia ventilatorului. Încearcă să și-o imagineze pe Virginia Munteanu. Imaginea necunoscutului se închegea destul de greu. În cele din urmă, își spuse: „Miroiu pare să fie un bărbat căruia nu-i displace moda, eleganța... Un bărbat cu gust... Gustul său, pe semne, nu se limitează numai la selectarea cu grijă a îmbrăcămintii, ci și a femeilor... Cu siguranță, îi place să apară în societate la brat cu o femeie frumoasă, cochetă, înaltă, suplă, ademenitoare... Virginia Munteanu, pe lîngă aceste calități, judecînd după voce, trebuie să fie și o fîntă energetică... Dar „sărmana Luiza”?... Luiza cea părăsîită?”

putu să nu se gîndească la cealaltă femeie, la Luiza de la Pontul Euxin, pe care și-o închipuia frumoasă, precum „nordica” expusă la Salonul fotografiei internaționale.

— Dumneavoastră sinteți...
— Nu-și duse pînă la capăt întrebarea, căci Roman se recomandă. Virginia Munteanu nu-și ascunse o umbră de dezamăgire, pe sermo și-l închipuise altfel — poate înalt și lat în umeri, cu o severitate neierătoare în priviri... Pe cită vreme, tînarul o fîter din fața ei — nu prea înalt, cu un cap rotund, acoperit de un păr scurt și sîrmos, avea un aer neriseric, de mușcal, ce nu prea înșpăra încredere.

— Poftim, intrati... vă rog intrati, îl îmbie ea fără plăcere.

Din vestibul, Roman intră într-o încăpere pe care stăpîna o rînduise astfel încît să pară cît mai spațioasă: un recamier, un sîfonier, o mîsuță de toaletă, trei scaune rîspîndite în trei colțuri, așezate pe lîngă perete. Usa îngustă ce dădea la balcon era deschisă, perdeaua puțin trasă la o parte. De acolo, de unde se așezase Roman, se vedeau în depărtare aleile cimitirului Beiu. „Perspectivă-i frumoasă, nimic de zis!”

Virginia Munteanu se așeză pe recamier, picior peste picior, acoperîndu-și cu grijă genunchii.

— Am citit declarația dumneavoastră, deschise Roman vorba, căutîndu-și prin buzunare bricheta și pachetul de țigări și v-aș ruga, intru rezolvarea cu succes a cazului, să mă ajutați.

— Vă etau la dispoziție, se oferî ea, scuturîndu-și, din obișnuință, pîrlul vopsit într-un acaju închis.

— Își pîși țigările, bricheta. Îi oferî și femeii o țigară pe care ea n-o refuză: după getetele pătate cu nicotină se vedea că e fumătoare.

— Cînd l-ați cunoscut pe Miroiu?
— Acum zece zile, răspunde ea și rămăse o clipă gînditoare.
— Cum? În ce împrejurări?
— Mi l-a prezentat colegul meu Marin Ilescu.

— Tot de la Direcția valutară?
— Da. Am ieșit împreună de la serviciu... Era într-o după amiază... era tare cald, Ilescu m-a invitat la „Cîna” în grădina, să bem o bere... Acolo, l-am întîlnit pe Miroiu... și cum era singur la masă, ne-am așezat acolo... Așa ne-am cunoscut.

— Ilescu... îl cunoștea mai de mult?
— Mi l-a recomandat ca pe un fost coleg de școală, pe care nu-l mai văzuse de foarte multă vreme.

Roman se uită prin ușa deschisă, zări în depărtare aleile cimitirului și se gîndi că pe acolo trebuie să fie răcoare... o răcoare vesnică.

— Am stat de vorbă și cu doamna Bănescu... Printre altele, mi-a spus că nepotul ei intenționa să se căsătorească cu dumneavoastră. Vă erau cunoscute aceste intenții?

Ea își scutură țigara într-o scrumieră ce și-o așezase pe genunchi. Îl aruncă oțiterul și o căutătură rece, gravă, ca și cum ar fi vrut să-l avertizeze că nu aliesse un moment prielnic pentru ironii.

— Da, închipuți-vă, știam, Mihai mi-a cerut mîna... Roman își stăse fruntea transpirată și din nou se gîndi cu jînd la aleile răcoase ale cimitirului.

— Din zăvia în care v-ați cunoscut au trecut doar zece zile, observă el. Nu v-a mirat graba cu care v-a cerut în căsătorie?
— Nu. Am trezezi și unu de ani și aștept de mult clipa asta. Miroiu mi-a făcut o impresie deosebită. Mi-a plăcut, î-am plăcut. Intr-un timp relativ scurt, am descoperit că avem amîndoi multe gînduri și gusturi comune... Roman își aminti că, mai de mult, Lili și întrebase dacă crede într-o „dragoste de prima vedere” iar el, mișcat de naivitatea fetei, se mulțumise s-o îmbrățișeze și s-o sărute. Evitase astfel o discuție banală.

— Miroiu a mai fost căsătorit?
— Nu... După cite știu eu, nu... Ultimele ei cuvinte trădăror o vagă neliniște.

— Dacă n-a fost căsătorit, e de presupus că a avut totuși o prietenă. V-a vorbit cumva de vreo lezătură de-a lui din Constanța?
— Înainte de a-l răspunde, trase scurt și cu sete din țigară și-l măsură cu răceală... de parcă ar fi vrut să ghicească ce se ascunde dincolo de expresia aceea de tînar mușcal.

— Trebuia oare să-mi vorbească? răspunde ea, arătîndu-și astfel nemulțumirea pentru cursul luat de discuție. Imediat trecu însă la un ton ceva mai îngăduitor. Chiar dacă ar fi încercat să-mi vorbească, l-aș fi oprit. La urma urmei, Miroiu nu e un copil... e un bărbat în toată firea. Consider normal să fi cunoscut și alte femei. Nu sînt curiosă de felul meu.

— Întrebările mele o irită... judecă Roman. Totuși, în ciuda pleruetelor ce le face, știe ceva”. Zise, nu fără o undă de ironie:

venții ca acelea ale lui N. Breban, Al. Ivăsiuc, Paul Anghel, G. Dimisianu, Marin Mincu converg într-o pledoarie pentru lărgirea ariei de investigație socială, a cerului de probleme ale prozei. O atenție aparte se acordă în discuțiile scriitorilor tineri. Poate că în acest moment, re, de pe pozițiile estetice de azi, a eforturilor prozei românești din ultimii 20 de ani.

Consecvență în tendința

PANORAMIC

După o primă jumătate de stagione cu mai puține izbzi, dramaturgia românească de calitate se reintroduce pe așele de premieră. Meritul principal este — pentru a cită orară? — al unor teatre din provincie, ale căror condiții materiale și artistice înecătabile față de cele din Capitală nu le împiedică să mediteză adesea mai exact asupra rosturilor lor. Să notăm deci: primele întîlniri cu publicul ale unor piese de bogată substanță dramatică, aparținînd unor dramaturgi de frunte — „O casă onorabilă” de Horia Lovinescu și „Camuflaj” de Al. Mirodan — au avut loc la teatrul din Constanța (regia — Cornel Todea) și respectiv la teatrul din Arad (regia — Dan Hecandrescu). Piesa lui Horia Lovinescu (o comedie de factură politică care înecătabile răsună mai eadinci ale reportajului uman) ca și piesa lui Al. Mirodan (o meditație asupra teatrului ca act de demnitate civică și de curaj omenesc, pomînd de la împrejurarea reală a premierei „anonime” a „Stelei fără întepere”) s-au bucurat de interpretarea unor buni actori din cele două teatre. Cu „Camuflaj” s-a inaugurat de altfel sala Studiu 198 a teatrului din Arad, eveniment cu semnificații culturale multiple, asupra cărora vom reveni.

distanța care separă „Copiii minune” și ciclul „Spessart” de ultimele filme ale lui Kurt Hoffmann, tot mai debitoare tendinței spre amuzamentul facil. Oricum, chiar dacă se cheamă „Hocus-Pocus” și nu „Copiii minune”, un film de Kurt Hoffmann cu Heinz Rühman și Liselotte Pulver merită două ceasuri din timpul nostru a-tit de scurt.

O premieră cinematografică ce riscă să treacă neobservată, după cum prea puțin observate au fost „Parisul vesel” și „101 dalmațieni”, este deseneul animat american „Tom și Jerry”, încîntător nu numai pentru spectatori în pantaloni scurți. De ce nu se aduc mai des asemenea filme și li se preferă mediocre aventuri în East-

CULTURAL

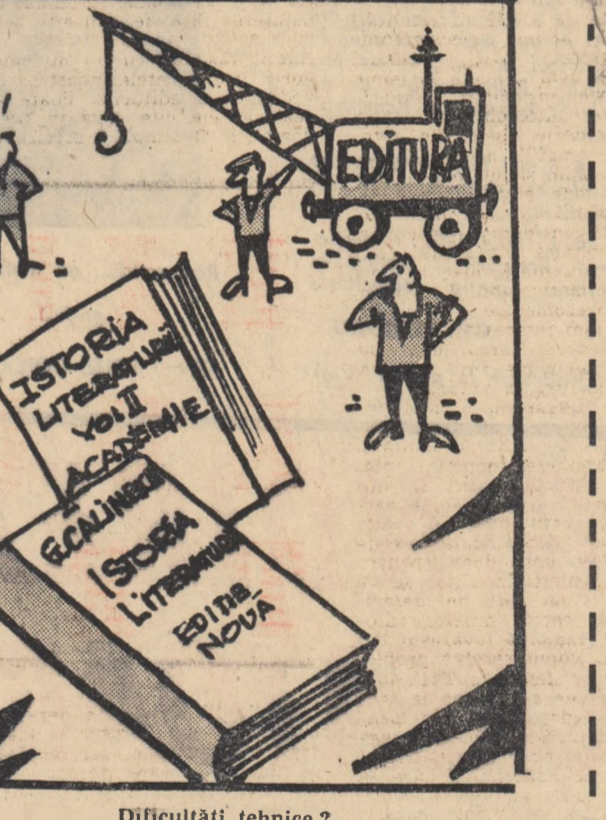
ESEURI ÎN TUȘ

de NEAGU RĂDULESCU

DATORII UITATE

DANTON față-n față cu SECRETARUL LITERAR „Nu înțeleg de ce doriți să mai apară și pe scenă”?

Dificultăți tehnice?

BIOGRAFIILE JUDETELOR (II)

Emblema oraşului Sf. Gheorghe (anul 1592)

anul în care alte 174 de apartamente se vor adăuga peisajului urbanistic proiectat...

din suprafaţa judeţului. Au-torul verde îşi are şi aici cău-tătorii şi exploratorii lui. De la Tg. Secuiesc...

vor face ca riul de lapte (3200 l pentru fiecare vacă, cifră hotărâită pentru anul 1969...

Calitorem cu autobuzul spre oraşul Alexandria. Era una din acele zile senine de primăvară...

matale... Ce nu l-am făcut, soră... Unde n-am fost... Chiar şi la dănit n-am dus...

— El... nu mă spun... tu... — Da... e vînzătoare în un magazin pe Lipsani...

„O atenţie deosebită trebuie acordată educării tinerii generaţii în spiritul prieteniei...

NICOLAE CEAUŞESCU

Refac în sens invers drumurile judeţului cu nume care înseamnă apă acrisoară, apă minerală...

COVASNA CINCI MII DE IZVOARE

frăţească conlucrare cu naţionalităţile frăţine.

dădea în exploatare o nouă mină: Varghisi I, a cărei capacitate anuală...

restea lucrează în trei schimburi. Aşa precum o privire sumară aruncată pe lista beneficiarilor...

De la Tg. Secuiesc la Covasna, de la Covasna în jos la Intorsura Buzăului...

În locurile unde acum se-nfruntă excavatoarele şi buldozerele va fiînfa în următorii ani un micoraion cu 86 de apartamente

ION CUCU

Da, judeţul cu 5000 de izvoare de apă minerală: Covasna, Malnaş, Bilorteni... Săpaţi la o adîncime de 30-50 cm...

REPORTAJ INTIM-PLĂTOR. teribil. La ce nu e bun gazul, te întreb? O mătuşă a-şa...

„AŞA-IA VIAȚA, TRECĂTOARE... La Dragomireşti ingheseşul la mare. Se ucră lumă mîltă...

TOTUL DESPRE GAZ... Din sunetul scîrîit al motorului autobuzului se desprind gemete...

PRIETENIE NOUĂ. — Tot la... mergi? — Parcă te-am mai văzut odă... — Parcă şi eu te-am mai văzut...

O bătrînă de lingă mine îi priveşte pe amîndoi. Lengănda gînditoare şi filozofoaşa către mine: — De măică... fiecare cu nezasul lui...

PORTILE DE FER

(Urmare din pag. 1) marelui sistem ce vor fi pe-drele beneficiarului.

• 28 martie 1967: turnarea primelor betaone la centrala electrică.

• august 1967: montarea primelor echipamente hidroenergetice.

• 6 noiembrie 1967: primii patru piloni ai portului amonte au ajuns la cota finală.

• 30 martie 1968 — adică cea de-a o mie treisuta zi de lucru: douăzeci de poduri şi viaducte...

• Cîtă energie şi cîtă forţă s-au imaginat în tot s-a realizat pînă acum? Să apelăm la o definiţie...

• Comparăm-te reflectă şi marea fantezie a celor ce privesc cu ochii mişti...

• Înaintea de a ajunge aici mîi închipuam sântierul cu o mare uzină...

GH. FECIORU

încheie, de fapt, defilarea în faţa Carpaţilor se află cel mai puţin zgomotos...

leşind la „zi” pe marginea unei prăpăsti deschise deasupra Dunării...

ARHIVE SECRETE (XI)

Aici am putea să punem punct. Operaţiunea Polul Nord nu mai avea ce aduce Abwehrului.

Poate că Giskes ar fi continuat totul din proprie iniţiativă, dacă epilogul n-ar fi fost grăbit de evenimentele.

plecau şi care urmau în câteva minute să părăsească zidurile închisorii. Şi-a „ales” cu grîjă omul...

ALARMĂ LA ÎNCHISOARE. Dar asta nu era încă totul. Dourlein pregătise împreună cu un alt agent englez...

Marţi seara (26 III a.c.) la Casa de cultură a tineretului din sectorul al 4-lea...

„Premieră” şcolară: „ELEV - CLUB”. Bucureşti al U.T.C. clubul — primul de acest fel din ţară...

pusă la cale de contraşpionaj german. Lui Giskes nu-i venea să creadă...

PROCESUL. La Madrid, la Ambasada engleză, Dourlein nu a fost luat în serios...

INCENDIUL DIN BAKER STREET. germanilor, inclusiv legăturile radio. Toţi agenţii capturaţi „Dourlein”...

funcionari ai Ministerului de externe englez au sosit în aprilie 1948 în Olanda.

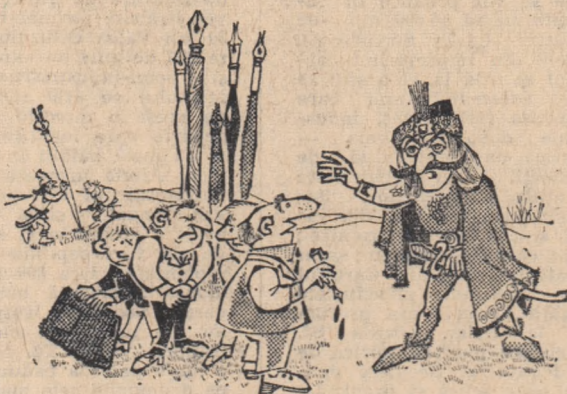
Comisia de anchetă olandeză a adresat acestora câteva întrebări precise şi anume: 1. A sacrificat oare în mod deliberat...

2. Este adevărat că H. G. Lauwers a emis astfel încît să se constate că era controlat de contraşpionajul german? 3. A trimis oare S.O.E. un...

4. Dar, stranie coincidenţă, un incendiu distrucţie locuirlor din Baker Street ale S.O.E., iar în operaţiunea de salvare s-a reuşit recuperarea multor dosare...

ARGIU VERONA (va urma)

Vlad Țepeș și birocrații

— Care e ultima voastră dorință? — Să... VENIȚI MIINE!

Desen de AL. CLENCIU

Rastignac, omul care vrea să ajungă, indiferent de mijloc...

RASTIGNAC

de AUREL BARANGA

și dat de o parte Rastignac? Si atunci — o, ce clipă magnifică...

Și ziceți că v-ați întors? A fost frumos? Și în fond de ce...

AU PLECAT LA VÎNĂTOARE...

Eu, oricum sînt bucuros că vă revăd. În fond, ce, au intrat zilele în sac?...

GH. NEAGU

ARHIMEDE: Poftim! Mai descoperă vreun principiu dacă poți!

Desen de N. CLAUDIU

GLUMA DE-A LUNGUL ANILOR

— Tocmai... cel puțin ești sigur că-ți scapă viața!

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

Word search puzzle grid with instructions for horizontal and vertical words.

ROMB LITERAR

Literary rhombus puzzle grid with instructions for horizontal and vertical words.

SATIRĂ

de VALENTIN SILVESTRU

o dată, tensiunea nu i-o știu, evident, trebuia să mă interesez dar uite că...

UN MEDIC SCRIA...

cea mică, pe urmă am avut friguri fiindcă am intrat iarna într-o copcă a gîrlei...

mă înfricoșez de-a binelea — că ei, săracii, nu se plîng de nimic...

roc și se întorese cu dureri în ceafă din cauza nesomnului și a chefului...

VASILE BĂRAN

ISCUSINȚĂ

A făcut un pariu că va ține în spinare un ou, în echilibru, toată ziua.

VIZITA

A intrat sfios și numai după insistențe s-a așezat pe o jumătate de scaun și mult mai târziu...

DESCOPERIRE

Am să tăi într-o noapte acoperișurile caselor, își puse el în gînd...

IDEEA

Aduse din munte o stîncă și o copăci trezeci de ani căușind ideea în piatră.

MEMORABILE

— Nu știu, răspunsu sînteru librării...

IGNORANȚĂ

Tragediana Champmesle întreabă într-o zi pe Racine...

TEATRUL ÎN TEATRU

O veche cronică suedeză ne relatează că în timpul reprezentării unei plesse religioase...

MIC TRATAT DE PROFITOLOGIE

mai discretă, de natură a determina adversarul să ia el inițiativa...

Nobila artă a duelului

NICOLAE MINEI

cu cele lansate de zecile de personaje feminine între 16 și 85 de ani...

MEMORABILE

— Nu știu, răspunsu sînteru librării...

IGNORANȚĂ

Tragediana Champmesle întreabă într-o zi pe Racine...

TEATRUL ÎN TEATRU

O veche cronică suedeză ne relatează că în timpul reprezentării unei plesse religioase...

MEMORABILE

— Nu știu, răspunsu sînteru librării...

IGNORANȚĂ

Tragediana Champmesle întreabă într-o zi pe Racine...

TEATRUL ÎN TEATRU

O veche cronică suedeză ne relatează că în timpul reprezentării unei plesse religioase...

MEMORABILE

— Nu știu, răspunsu sînteru librării...

IGNORANȚĂ

Tragediana Champmesle întreabă într-o zi pe Racine...

TEATRUL ÎN TEATRU

O veche cronică suedeză ne relatează că în timpul reprezentării unei plesse religioase...

MEMORABILE

— Nu știu, răspunsu sînteru librării...

Copilul a jucat turca, s-a lovit nu știu cum și în nu știu ce...

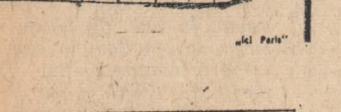
o dată, tensiunea nu i-o știu, evident, trebuia să mă interesez dar uite că...

cea mică, pe urmă am avut friguri fiindcă am intrat iarna într-o copcă a gîrlei...

VASILE BĂRAN

ISCUSINȚĂ

A făcut un pariu că va ține în spinare un ou, în echilibru, toată ziua.

VIZITA

A intrat sfios și numai după insistențe s-a așezat pe o jumătate de scaun și mult mai târziu...

DESCOPERIRE

Am să tăi într-o noapte acoperișurile caselor, își puse el în gînd...

IDEEA

Aduse din munte o stîncă și o copăci trezeci de ani căușind ideea în piatră.

MEMORABILE

— Nu știu, răspunsu sînteru librării...

IGNORANȚĂ

Tragediana Champmesle întreabă într-o zi pe Racine...

TEATRUL ÎN TEATRU

O veche cronică suedeză ne relatează că în timpul reprezentării unei plesse religioase...

MEMORABILE

— Nu știu, răspunsu sînteru librării...

IGNORANȚĂ

Tragediana Champmesle întreabă într-o zi pe Racine...

TEATRUL ÎN TEATRU

O veche cronică suedeză ne relatează că în timpul reprezentării unei plesse religioase...

MEMORABILE

— Nu știu, răspunsu sînteru librării...

IGNORANȚĂ

Tragediana Champmesle întreabă într-o zi pe Racine...

